เรื่องเสร็จที่ ๑๙๘/๒๔๙๙

บันทึก
เรื่อง การจัดตั้งบริษัทป่าไม้ประจำจังหวัด

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นตามความประสงค์ของกระทรวงเกษตรโดยหนังสือที่ ๒๙๖๘/๒๔๙๙ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๔๙๙

กรณีปรากฏว่า กระทรวงเกษตรดำริจัดตั้งบริษัทป่าไม้ประจำจังหวัดขึ้น คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นชอบด้วย จึงอนุมัติให้กระทรวงเกษตรดำเนินการต่อไป ต่อมากระทรวงเกษตรได้นำเรื่องนี้เข้าพิจารณาในที่ประชุมอธิบดีกรมต่าง ๆ ซึ่งที่ประชุมเห็นว่ามีปัญหาที่ควรหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่ ๒ ประการ นั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้พิจารณาแล้วขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาที่ว่า การที่จะสงวนสิทธิให้บริษัทป่าไม้เพื่อการค้าโดยบริษัทอาจทำไม้เอง หรือจ้างผู้มีอาชีพทำไม้อยู่แล้ว หรือจะแบ่งสรรให้ผู้ถือหุ้นไปดำเนินการเพื่อกรมป่าไม้จะได้ควบคุมให้บริษัททำไม้ให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายนั้น จะเป็นการขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือไม่ เมื่อได้พิจารณารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๓๑ วรรคแรก ซึ่งบัญญัติว่า “มาตรา ๓๑ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการเลือกถิ่นที่อยู่ภายในราชอาณาจักรและในการประกอบอาชีพ ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งบทกฎหมาย” ประกอบกับมาตรา ๖๓ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งบัญญัติว่า “มาตรา ๖๓ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ รัฐบาลมีอำนาจให้สัมปทานในการทำป่าไม้ชนิดใดหรือเก็บหาของป่าอย่างใดในป่าใด โดยมีขอบเขตเพียงใด และในสัมปทานนั้นจะให้มีข้อกำหนดและเงื่อนไขอย่างใดก็ได้” แล้วเห็นว่าเมื่อมีพระราชบัญญัติป่าไม้ให้อำนาจแก่รัฐบาลที่จะให้สัมปทานแก่ผู้ใดตามที่เห็นสมควรดังนี้แล้ว การที่รัฐบาลจะให้สัมปทานแก่บริษัทและไม่ให้แก่คนอื่น ก็ย่อมอยู่ในอำนาจของรัฐบาลที่จะกระทำได้ หาขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแต่ประการใดไม่ส่วนจะเป็นการสมควรหรือไม่นั้นเป็นอีกปัญหาหนึ่ง

๒. สำหรับการลงหุ้นในบริษัทซึ่งเดิมกระทรวงเกษตรประสงค์จะให้รัฐบาลลงหุ้นเพียง ๒๐ เปอร์เซนต์ แต่คณะกรรมการ ด.ป.ศ. เห็นว่า รัฐบาลควรถือหุ้น ๕๑ เปอร์เซนต์เพื่อจะได้คุมเสียงข้างมากในบริษัทให้เป็นไปตามนโยบาย มูลค่าของหุ้นรัฐบาลมิได้ลงเป็นเงินสด แต่เอาไม้ที่คัดเลือกไว้เพื่อการตัดฟันเป็นค่าหุ้นนั้น เห็นว่า การที่จะเอาไม้ที่คัดเลือกไว้เพื่อการตัดฟันเป็นค่าหุ้นนั้นไม่ได้ เพราะไม้นี้ไม่ใช่ของรัฐบาล เป็นแต่รัฐบาลมีสิทธิให้สัมปทานเท่านั้น และเมื่อตัดฟันลงมาแล้วไม้นี้ก็เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ได้รับสัมปทาน

ส่งพร้อมหนังสือที่ ๓๘๒๙/๒๔๙๙ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๔๙๙

(ลงชื่อ) หยุด แสงอุทัย

(นายหยุด แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๔๙๙